

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. ÉVFOLYAM 11. SZÁM – 2016. NOVEMBER 6.

A család — 2.

2016-ban jelent meg Ferenc Pápa apostoli buzdítása **A családban megélt szeretetről**. - A pápa nem véletlenül foglalkozik ezzel a kérdéssel. A család az a megszentelt közösség, szentély, ahol maga az Úr Jézus szentelte meg a közösségnek ezt a formáját azzal, hogy személy szerint „bele született” és itt élte földi életének nem kis részét.

A pápa részletesen foglalkozik *szeretet örömevel*, ami a családban kell, hogy megvalósuljon; a *kihívásokkal*, amikkel óhatatlanul szembe kell nézniük a családoknak – családtagoknak; a *család hivatásával*; a házasságban megélt szeretettel; és a családi lelkiesség kérdésével is.

Nem egyszer voltak már olyan megnyilatkozások házastársak részéről, hogy évekkel, évtizedekkel a házasságkötés után is örültek annak a napnak, amikor „elkötelezték” magukat egymásnak, mondván: „*ha most kellene döntenem, ismét Őt választanám!*” – „*az volt életem legszebb napja, amikor Ő igent mondott!*” és most is „*örülök neki, hogy akkor ez így megtörtént!*” – A pápa szavai szerint ez így hangzik: „*a családokban megélt szeretet öröme az Egyháznak is újjongása.*” – Buzdítja is a családokat, „*hogy becsüljék meg a házasság és a család ajándékait, és őrizzék az erős és olyan mértékben gazdag szeretetet, mint a nagylelkűség, az elkötelezettség a hűségben és a türelemben!*”

A pápa sem „kerget álmokat”, tudja, hogy „*A Bibliát már az első lapjától kezdve családok, nemzedékek, szerelmi történetek és családi válságok népesítik be...*” - nem hallgatja el azonban azt a valóságot sem, hogy mindez az „intézmény” emberi arca, mint mondja: „*amelyeket a bennük élők szabadsága hoz létre, mert miként a költő írja: minden otthon egy gyertyatartó!*” – Tudja, hogy az élet valósága sokszor a legszebb elképzeléseket is „fölkül írja.” - Ezért beszél a családokkal kapcsolatos kihívásokról és megállapítja: vannak „események”, amelyek „*eltorzítják*” „*a családi kötelekeket és végül a család minden összetevőjét egyfajta szigetnek tekintik... a birtoklás és az élvezet mérhetetlenül keltenek feszültséget, türelmetlenséget és erőszakot a családokon belül...*” – Kockázatosnak mondja azt a helyzetet, ahol a felek a családi életet „átmeneti szállásnak” gondolják, ahová akkor és azért térnek be, hogy jogaikat hangoztassák a kötelességek említése nélkül. „*Alapjában ma könnyen összekeverik az igazi szabadságot azzal, hogy mindenki úgy ítél, ahogyan neki tetszik, mintha az egyéneken túl nem léteznének igazságok, értékek, eligazító elvek...*” ugyanakkor rettegnek, hogy magányosok lesznek, „*és egy olyan kapcsolatot fogságába esnek, amely akadályozhatja a személyes törekvéseik kielégítését.*”

Örömmel állapítja meg a Pápa, hogy a házasság és a családi élet igazi arcának bemutatásával felkínálhatja Krisztus Egyháza azt az eszményt, ami által a készséges emberek „*készebbek lehetnek válaszolni arra a kegyelemre, amelyet Isten kínál föl nekik.*” –

Eszerint tudni kell, hogy nem „*kőbevésett*” elképzelés, ha sokan „*azt hiszik, hogy a szeretetet, a szociális hálóknak tapasztaltakhoz hasonlóan meg lehet kötni és föl lehet bontani a fogyasztó tetszése szerint, vagy akár gyorsan le is lehet zární azt.*” (...) nagy problémát jelent, ha úgy gondoljuk, hogy az a természetes, ha „*az érzelmi kapcsolatokra is átáramlik az, ami a tárgyakkal és a környezettel történik... minden kiselejtezhető, mindenki használ és eldob, pazarol és rombol, kizsákmányol és kihasznál, amíg csak lehet, aztán Isten veled!*” Érdemes elgondolkozni azon, hogy „*aki használja a másikat, ugyanazon logika szerint előbb-utóbb ő maga válik kihasználttá, manipulálttá és elhagyottá!*” – Sokáig lehet sorolni azokat a „jelenségeket”, amik saját kicsinyesünket és gyengeségeinket mutatják (családokat leértékelő ideológiák; házaspárok kudarcai; születésellenes felfogások; a túlnépesedéstől való félelem; a méltó vagy megfelelő otthon hiánya; migrációs problémák; fogyatékkal élők kérdése; előregezés kérdése; drog-függőség kérdése; nyomor; gender-ideológia...) - Ezeket csak az segít, ha nem feledjük „*mi teremtmények vagyunk, nem vagyunk mindenhatók. A teremtett világ megelőz bennünket és ajándékként kell fogadnunk azt! ... arra vagyunk hivatva, hogy őrizzük meg emberségünket, és ez mindenkélt az azt jelenti, hogy úgy kell elfogadnunk és megőriznünk, ahogyan teremtve lett!*” – Ez vezet el oda, hogy a házasság és család hivatásáról beszélünk még akkor is, ha sokszor és sok mindenben „*adószai vagyunk*” az igazinak. Jézus felé kell fordítanunk tekintetünket, Aki segít megérteni és megérezni, hogy a házasság és a család Isten ajándéka és, hogy „*törődni kell ezzel az isteni ajándékkal.*” – segít megérteni, hogy ez a csodálatos szövetség az Isten megszentelt szándéka; az élet szentélye; itt „*érlelődik az egyén első egyházi*

közösségi tapasztalata”, itt alakul a tagok imádságos élete, istenszolgálat; itt formálódik az apaság, az anyaság eszméje és szépsége azáltal, hogy „*megosztják egymással terveiket és fáradalmikat, vágyaikat és aggodalmaikat; megtanulják a kölcsönös gondoskodást és megbocsátást (...)* a kölcsönös és ingyenes ajándékozást...” - Itt adódik számtalan alkalom a családi szeretet gyakorlására, de annak növekedésére is, ami a megerősödésnek elengedhetetlen velejárója. – Itt van a helye a türelemnek, a jószágos magatartásnak, a kedvességnek, az önzetlenségnek, a megbocsátásnak, a másokkal való együtt örvendezésnek, a szeretetben való növekedésnek, az „*egész életen át mindent együtt*”-nek; a megpróbáltatások kiállásának, a kihívások mindhalálig vállalásának; a szeretet feletti örömmek; itt kel megtanulni három nagyon fontos szót: „*Szabad? ; Köszönöm! ; Bocsánat!*” - itt kell „megélni” a párbeszéd alkalmait - mindig a legmegfelelőbb hangnemben! – itt kell gyakorolni a másokra való odafigyelést – „*belső csendet teremtve, hogy szív és elmebeli zajok nélkül hallgathassunk*” má-

(Folytatás a(z) 2. oldalon)

AMORIS LAETITIA

FERENC PÁPA A CSALÁDBAN MEGÉLT SZERETETRŐL KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

SZENT ISTVÁN TÁRSULAT

sokra, elsősorban a családnak tagjaira. - Itt kell megvalósítani a másokkal való törődés gondolatát, hogy „kis családnak” ne legyen elszigetelődött – itt kell megélni, hogy „*valamennyien gyermekek vagyunk (...) senkinek sem tesz jót, ha elveszíti gyermekség-tudatát! (...) minden személyben, még, ha felnőtte vagy öreggévá válik; szülővé lesz is, vagy valami felelős állást tölt be...*”

A családnak kell, hogy legyen lelkisége, mert „*az Úr valóságos és konkrét családban lakik, annak minden szenvedésével, küzdelmével, örömeivel és mindennapos gondjaival együtt (...) a házassági lelkiség végső soron a kötelék lelkisége, amelyben az isteni szeretet lakozik.*”

Mindezek a szebbnél-szebb gondolatok, elvek emberi készsége „támaszkodva” várnak megvalósításra. Az emberi anyageség, gyarlóság, nem egyszer a készség hiánya miatt ezeket a szép eszméket „por lepi be”, elhomályosulnak. Isten felé fordulva, Neki újból és újból IGEN-t mondva kell a megvalósításhoz fogni!

A végtelen Isten sokféle módon „bizonyította” már, hogy mennyire akarja ezekben a dolgokban is az emberiség javát. – Már az Ószövetségben is „örkődött” az emberi kapcsolatok tökéletessége felett – erre maga az Úr Jézus is hivatkozik több alkalommal is; Szent Pál apostolnál is olvashatunk szép „eligazításokat”; az Anyaszentegyház tanításában is bőven találunk jó indításokat – csak az utóbbi időkből a II. Vatikáni Szent Zsinat dokumentumain át a Pápai idevonatkozó buzdításai által is.

Most az emberen a sor! – Komolyan el kell dönteni, mit és hogyan akarunk – saját jól felfogott érdekünkben! – Mindenekelőtt őszintén és buzgón kezdjünk imádkozni a magunk és mások családi közösségeiért: „*Dicsőséges Szentháromság! Minden szeretet s közösség forrása, köszönjük Neked családnak! – Bocsásd meg bűneinket, amelyeket szeretteink ellen elkövetünk! – Támogasd testvéreinket, akik házasságukban és családi életükben hajótörést szenvedtek! – Töltsd el szívünket családtagjaink iránt áldozatos, tiszta szeretettel! – Segíts, hogy a kölcsönös önátadásban napról-napra újjászüljessünk! – Segítsd fiataljainkat, hogy bátran vállalják a családi élet kihívásait; áldd meg mindazokat, akik a magyar családokért fáradoznak!*”

Együtt imádkozik lekipásztori készséggel Pekker Imre plébános

Évközi 27. Vasárnap – 2016. Október 02. – Mai ünnepünk lényegét egy idézettel tegyük érthetőbbé: „*egy jó keresztény ember gyakran elimádkozza a Hitvallást, szóval megvallja, hogy hisz Isten létezésében, hisz szavainak és kész teljesíteni akarátát. Mindez azonban csak akkor válik hiteles, ha mindennapi élete is tanuskodik hitéről!*” – Ezek a gondolatok akkor válnak igazán „komollyá”, amikor tudatosítjuk magunkban, hogy Isten akkor is jóságos Atyánk, az Ő gondviselésének akkor is részesei vagyunk, amikor úgy látszik, hogy ennek jeleit sem látjuk. – Amennyiben hiszünk ebben, akkor természetessé lesz, amit a szentmise könyörgésében imádkozunk: „*mindenható örök Isten, Te mindig többet adsz nekünk, mint amit megérdemlünk és kívánhatunk...*” – Könnyen csalódottá lesz az ember, amikor látja „*a gonoszok hatalmaskodását, jó sorsát...*” – Így értelmezhetjük az Olvasmány szavait is a Páféta megfogalmazásában, aki így „méltatlankodik”: „*meddig kell még, Uram segítségért folyamodnom anélkül, hogy meghallgathatnám?...*” **Miért feded fel előttem a gonoszokat és mutatod meg a nyomorúságot?...**” – A hívő ember számára egy válasz a sok közül, amire a Szentlelkében Pál apostol beszél tanítványának: „*Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józság lelkét adta nekünk!*” – Hinnünk kell a jó értelmében, a rossz elleni küzdelem fontosságában, hogy mindez lelkesítsen és alakítson bennünket! – Az Evangéliumban az apostolok észrevették magukon, hogy rászorulnak hitük erősítésére, azért kéri az Urat: „*Növelj bennünk a hitet!*” – Az Úr Jézus erre hasonlattal választ és elmondja, hogy nagyon fontos dolgot kérnek, ami „összecseng” az Általa is sokszor hangoztatott kéréssel: „**Higgyetek!**”, de ne csak szavakkal! – Ő maga hányszor hangoztatta ennek fontosságát; a teljesség igénye nélkül, gondoljunk csak a kafarnaumi százados hitére: „*csak szólj és meggyógyul a szolgálóm!*” – vagy a régóta beteg asszony esetére: „*ha csak ruhája szegélyét érintem is, meggyógyulok!*” – vagy arra az asszonyra, aki leánya gyógyulását kérte...és gondoljunk arra, hogy hányszor és hányszor mondta a Mester: „**Higgyetek az Istenben és Bennem is higgyetek!**” – A hit kérdésében sokszor magyarázatra szorulunk, hogy azt ne higgyük, és a hit, hogy imádkozunk „beülünk a templomba”, kimondjuk a szót: **Hiszünk!** – Szent Pálnak is magyarázni kellett, de megtette ezt Szent Jakab is, hogy a szavak nem elegendőek, még akkor sem, ha szépen hangzanak. A hitből fakadó jócselekedeteknek is meg kell lennie, mert a hit óriási erővel kapcsol mindenható Istenünkhöz, erről tanuskodik Üdvözítőnk hasonlata a mustármag és szederfa „megmozdítása” esetében. – Amennyiben pedig úgy érezzük, hogy van hitünk és ez a hit „mozgatja” életünk minden eseményét, akkor is éreznünk kell, hogy nem tettünk egyebet, mint, hogy teljesítettük azt a kötelességünket, amit Isten joggal elvár tőlünk! – Erre utal az Úr Jézus mondása: „*amikor megteszitek, amit parancsoltak nektek, mondjátok: haszontalan szolgálk vagyunk, hiszen csak kötelességünket teljesítettük!*” – Az apostolokkal együtt kérjük tehát hitünk erősödését, és ha megnyertük őrizzuk azt magunkban, mert ez keresztény kötelességünk!

Évközi 28. Vasárnap – 2016. Október 9. – Áldott emlékű őseink bölcsességéből ismerős számunkra a szólásmondás: „*ép testben ép lélek!*” – Sokszor láthattuk már ennek igazságát és nem egyszer megbizonyosodhattunk róla, hogy a test és a lélek egymással mennyire „kölcsönhatásban” vannak. A lélek „egészsége” nemcsak önmagunknak, de a környezetünknek is áldássá válik és beigazolódik: „*a szív bőségéből szól a száj*” igazsága; míg a testi problémák képesek a lélekre is „nyomasztókká” lenni. – Talán erre utalnak azok az esetek, amik kórházakban sajnos megtörténtek már: amikor ugyanis a testi bajok „eluralkodása” folytán kórháza kerületek emberek, a szobatársak igyekeztek az újonnan érkezőkkel szóba elegyedni és azok így válaszoltak, „*jól van beszéljessünk, de semmi lelkizésről ne essék szó!*” – magam is tapasztaltam egyik kórházi tartózkodásom alkalmával, hogy jeleztek a kórteremben, lehet szentmisére menni, mire úgy „igazi férfiasággal” fogalmaztak a betegtársak: „*van nekünk elégünk enélkül is!*” – Ezek a megtörtént dolgok „jelzik”, hogy hányszor és hányszor keressük földi dolgainkra a megoldást, a lelkieket pedig közben háttérbe szorolunk. Az Úr Jézus azonban igen gyakran a testi megoldások közepe is a lelkiekre irányítja figyelmet. – Gondoljunk csak arra az esetre, amikor a feje fölött kibontják a háztetőt, hogy a bénát úgy juttathassák eléje a gyógyulás reményében, mire Ő azzal kezdi: „*fiám, bocsánatot nyerek bűneid!*” – Nemcsak a mai Evangéliumban, de számos más alkalommal is mondja: „*hited meggyógyított téged!*” – A gyógyítás tényét örömmel vették az emberek, hiszen tapasztalták, hogy az Úr Jézus segít, ha kéri, sőt sokszor kérés nélkül is – beigazolódik a nagyon régen Róla keletkezett is verseik minden „betűje”: „*sok jót tett az embereknek, akik Hozzá sereglettek – betegeket meggyógyított, halottakat feltámasztott... mégis sokan nem szerették!*” – Amikor lelki dolgokról beszélt, igen gyakran már nem volt olyan kedves, olyan „csoda-doktor.” – Ma is látjuk, hogy míg a testi nyomorúságból akarnak szabadulni, addig kéri: „*Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!*” – a gyógyulás után már a megköszönésről a legtöbben elfelejtkeznek. – Nehezen veszik észre a jött mögött a jóságos „Ajándékozót.” – A samaritánus, az „idegen” esete mutatja, hogy Istennél nincs személyválogatás. A pogányok Galileája közelében a samaritánusok földjén is kész jót tenni – nekünk kell észrevennünk, hogy természetes legyen a hálálkodás. Ahogyan Pál apostol mondja tesszalóniki híveknak: „*adjátok hálát mindenért, mert Isten ezt kívánja mindnyájatokról Krisztus Jézusban!*” – Ritkán szoktunk lelkiekre figyelni és azokban meglátni jóságos Istenünk ajándékozó szeretetét; mátlól kezdve legyen természetes, hogy ez sem marad el! Sok esetben, sokféle módon adódik erre alkalom – álljon előttünk a jó pár évvel ezelőtt készített filmbeli jelent, amikor Erzsébet, a későbbi császárnő édesapjával erdőben van és beszélgetnek! Az édesapa (Miksa herceg) azt mondja lányának: „*ha szomorú leszel, menj ki egy közeli erdőbe és ott minden fában, virágban, minden fűszálban tapasztalni fogod Isten végtelen gazdagságát és bőkezű jóságát!*” – Mire Ő azt válaszolja: „*hálát adok Istennek, hogy ilyen édesapám van!*” – Láthatjuk, hogy így is lehet; **lássuk meg, hogy így kell!**

Évközi 29. Vasárnap – 2016. Október 16. – Nagyon könnyen észrevehetjük, hogy az utóbbi időben a Szentmisék szent szövegei az imádságról szólnak. – Fontos, hogy tudjuk, hálásnak kell lennünk a jóságos Istennek és Anyaszentegyházunknak ezért: segíteni akarnak abban, hogy tudjunk imádkozni és jól tudjunk imádkozni. – Az imádság kérdése a mindenkor ember számára azt jelenti, hogy van egy mód, ami által a jó Istenrel „kapcsolatba léphetünk.” – Az imádság az ember anyanyelve, ami által Istenrel beszélünk. – Nagy kitüntetés számunkra, hogy ezt a lehetőséget megkaptuk: tudunk szólni a nálunknál tökéletesebb Istenünkhöz. – Amennyiben ezzel a lehetőséggel nem él az ember, óhatatlanul hasonlít a süketnémához! – Azt tudjuk, hogy mekkora probléma, ha valaki nem hall és nem tud beszélni: ezzel a jelenséggel nem egykönnyen akar senki „együtt élni.” – Amennyiben mégis előfordul, mennyi próbálkozást igényel egy csekélyke kis előrehaladás is. – Nagyon fontos tehát számunkra, hogy tudjunk és akarjunk imádkozni! Annál is inkább oda kell erre figyelni, mert könnyen tévedhetünk, amikor azt hisszük, hogy tudunk imádkozni, és ha imádkozunk, az biztos, hogy megfelel. – Érdemes vizsgálgatni a helyes és jó imádkozás ismeretét jegeit, mert csak akkor fogjuk észrevenni, hogy mennyi tennivalónk van. – Egyébként tévesen azt hisszük, hogy elmondunk egy szöveget – akár „kötött” szöveg az, akár saját szavaink által és akkor már imádkoztunk. – Ide vonatkozathatjuk az apostoloknak azt a nem is régen szereplő kérését: „**Urunk, taníts minket imádkozni!**” – Biztosra vehetjük, hogy az apostolok hallották az imádságokat a jeruzsálemi Templomban, hiszen ott „hivatalosan” imádkoztak – (Folytatás a(z) 3. oldalon)

már csak azért is, mert eleget akartak tenni annak az alapvető isteni kívánságnak: „*Uradat, Istenedet imádd és csak Neki szolgálj!*” – Mégis kénytelenek voltak észrevenni a nagy különbséget, amit az Úr Jézus imádságában láttak és amit a „hivatalos szövegek” elmondásában tapasztaltak. Lehet, hogy akaratlanul is el akarták érni azt, hogy az ő imádságukra ne legyen „érvényes” a profétai megjegyzés: „*ez a nép csak ajkával tisztel engem, a szíve azonban távol van tőlem!*” – Sok szép példát láthatunk arról, hogyan lett Isten előtt kedves egyesek imádsága. – A teljesség igénye nélkül, gondoljunk csak a kánaáni asszony kitaró kérésére, amikor lánya gyógyulását kérte; vagy az „idegen” samariai leprás hálaadására; vagy a mai evangéliumban elhangzott felhívásra, miszerint szüntelenül kell Istenünkhöz fordulni – alázattal és őszinte szívből! – Ezt segíti már az imádkozás közbeni testtartásunk is, amikor összetesszük a kezünket; nemcsak azért, hogy amikor imádkozunk, nem is akarunk mást tenni, hanem azért is, hogy jelezzük, amit mondunk, szívből jön és Istenhez „irányul.” – Fontos tehát, hogy imádkozzunk és őszinte szívből imádkozzunk! Segítségül hívjuk ehhez a nagy gondolkodó Alexis Carrel gondolatait: „*ahol imádkoznak, ott rendszeren több a kötelesség és felelősségérzet, kevesebb a féltékenység és a gonoszság, s inkább tekintettel vannak a mások érdekeire (...) a társadalmak, amelyekből eltűnik az imádság szükséglete, rendszerint nem állnak messze az elkorcsosodástól!*” – Őszinte, rendszeres és szívből fakadó imádságunkkal akarjuk elérni, hogy mindez ránk ne vonatkozzon!

Évközi 30. Vasárnap – 2016. Október 23. – „*Keressétek az Urat és hatalmas erejét; keressétek az Ő arcát mindig!*” – imádkozzunk szentmisénk bevezető szoltárában (104.Zs.) – Ez a szép gondolat most is időszerű, hiszen nemcsak az Ő-szövetség emberét kísértette meg az igazán „emberi” természet, hanem most is kísért bennünket is. Ennek értelmében különösen a 21. század embere hajlandó azt hinni önmagáról, hogy mindent tud – sőt mindent jobban tud; mindent megtehet, amit csak akar – még akkor is, ha tudván tudja, hogy tévúton jár – azt hiszi, hogy, ha szerinte kellőképpen „meg tudja magyarázni”, mit és miért tesz, akkor már minden rendben van. – Alázatosságra van szükségünk, hogy ne feledjük, kik vagyunk; honnan jöttünk és hová tartunk! – Az alázatosság nem ugyanaz, mint a megalázás, megalázkodás. – Ez még akkor is igaz, ha figyelembe vesszük, „*az alázatosságot sokan gyáva meghunyászkodásnak, képmutató szerénykedésnek gondolják. Pedig az igazi alázatosság = igazság. Istent elismerem Istennek, magamat pedig az Ő gyenge, esendő teremtményének.*” – Isten teremtményei vagyunk, akiknek nem szabad feledni: „*Porból lettél és visszatérsz a porba!*” – Minden gyarlóságunk, gyengeségünk ellenére azonban Isten ajándékozó szeretete által sok „esélyünk van” a tökéletesebb életre – már itt, földi körülményeink között is – hiszen Isten azért adta *Egyszülött Fiát áldozatul, hogy éljünk Általa!*, hogy „*életünk legyen és bőségben legyen!*” – Az Úr Jézus Krisztus megértő szeretettel van irántunk, ezért igaz most is a profétai szó: „*a megroppant nádat nem törli el, a füstölő mécsbelet nem oltja ki!*” – és ennek értelmében keresi, ami elveszett és Ő maga akar az az orvos lenni, Aki lelki sebeinket gyógyítja – tudván, hogy a betegnek orvosra van szüksége. – Mondhatjuk azt, hogy mindezt szeretetből teszi, nem vár érte „fizetséget”, magunknak kell érezni, hogy milyen készségre van szükség viszonzásul! – Életfeladatnak kell tekintenünk, hogy „megfeleljünk” az Ő akaratának; annál is inkább, mivel Szent Pál gondolatai alapján: „*Isten Krisztusban kiengesztelődött a világgal és ránk bízta a kiengesztelődés szolgálatát!*” – Ezt a szolgálatot önmagunkon kell kezdeni. – Elkezdődik akkor, amikor őszinte szívvel kimondjuk: „*Urunk, egyedül Te vagy az Úr, Te vagy a szent, Te vagy az egyetlen Főlség!*” Az Evangéliumban a jeruzsálemi Templomban imádkozó két ember közül legyen a példaképünk az, aki nemcsak szóval, hanem szívvel is Istenhez fordult! – Ő méltatlansága tudatában kérte Istenőt nemcsak a bocsánatot, hanem a segítséget is. – Csak azon lehet segíteni, aki ezt őszintén óhajtja. Aki önmagával „meg van elégedve”, az nem is igényli az ennél tökéletesebbet, hiszen szerinte minden „úgy van jól, ahogy van” – aki viszont szeretne „többre jutni”, Isten segítségével megteheti – Aquinói Szent Tamás gondolatai alapján kell imádkoznia és cselekednie: „*Adj nekem, Uram éber szívet, amelyet könnyelmű gondolat nem térít el Tőled! (...) egyenes és bátor szívet, amelyet közönséges törtétesek nem vezetnek tévútra (...) szabad szívet, amelyet alantas és rossz vágyak nem kötnek gúzsba!*” – csak, hogy megvalósuljon, amit a szentmise könyörgésében kérünk: „*add, hogy szeressük, amit parancsolsz!*”

Évközi 31. Vasárnap – 2016. Október 30. – Csodálatos ajándéka számunkra a jóságos Istennek, hogy nem akármilyenek teremtett minket – hanem saját képére és hasonlatosságára. – Az egész teremtett világra érvényes az isteni gondviselés és bár igaz a Bölcsesség könyvének kijelentése: „*Uram, az egész világ olyan Előtte, mint porszem a mérlegre, s mint a földre hulló hajnali harmatcseppe!*” – azért mégis drága Előtte minden alkotása és igaz a további szövegben: „*szeretsz mindent, ami van, és nem utálsz semmit abból, amit alkottál...*” – pedig az emberen kívül egyetlen teremtenyre sem mondhatjuk, hogy „Isten képmása.” – Valahogyan mégis a pusztá létéukkel dicsőítik Teremtőjüket. – Kifejezetten szép, költői kifejezés, hogy amikor a csillagokat „szóltítja”, ragyogásukkal válaszolnak és kifejezik, itt vagyunk, késszen állunk megdicsőítésre – ugyanígy minden létező a maga változatosságával és teremtett szépségével hirdeti Teremtője dicsőségét. – Mindezek fölött az ember kiemelkedő helyzetben van, hiszen ő az, akinek arcára „*lehette Isten az élet lehetését, ezáltal lett élővé*” – Minden ember hordozza tehát az isten-képmasságot – bár igaz, amit temetések alkalmával imádkozunk, olyan az ember, hogy „*nem mindig tudta megőrizni a szent hasonlatosságot; bűnei és gyarlóságai miatt sokszor por lepté és homály vontá be lelke szépségét*”, mégis az Istené ő, Aki nem érdemei szerint bánik teremtményeivel. Ezért is van, hogy „*fölvirasztja napját jókra és gonoszokra; esőt ad hamisaknak és igazaknak egyaránt...*” – sőt szóról szóra igaz: „*alig bünteted azokat, akik eltévedtek; inted azokat, akik vétkeznek, és szívére beszélsz, hogy gonoszságukat elhagyva higgyenek Benned, Uram!*” – Az emberhez igazán méltó, szép dolgokra hívja és várja teremtményeit, hogy méltók lehessenek „meghívásukra” „*és tökéletessé a jóra való törekvésben a hitből fakadó tettekben.*” – Sok lehetőséget ajándékoz nekünk és bármikor elfogadja jószándékainkat, jóra való törekvéseinket, mint az Evangéliumban Zakeussal is tette. – Ő már akkor tudta, amit Zakeus még talán nem is sejtett, hogy az „egyszerű kíváncsiság” mivel fog végződni. – Csodálatos ez a folyamat – elkezdődött valahol és Jerikóban „ért be.” – Zakeus talán örökölte gazdagságát, talán „harácsolással szerezte”; vámszedő lett, „*rabló és igazságtalan*”; kisteremtőnek született, amihez még megvetettség is „párosult”; csak látni szeretete volna a Názáretit és komoly találkozás lett belőle, sőt megtérés, Istennek tetsző „folyamat.” – A sokat emlegetett „igazság”: „*tud a jó Isten a görbe sorokon is egyenesen írni*” most ismét beigazolódtott és olyan sokszor beigazolódik számos más esetben is – akár a mi eseteinkben is – készség kell hozzá, hogy valósággá váljék. – Zakeus leszállt a fáról és ezzel mondhatjuk: „*egy szintre került az Úrral, az Úr pedig az Ő szeretetével „magasba emelkedett”* – ez a csodálatos „kiegyenlítődség” eredményezte a még csodálatosabb meghatódottságot, megtérést, nagylelkűséget. – Íme így működik a jó Isten irgalma és szeretete, ha hagyják! – Gondolkodjunk el ezeken, és amikor bennünk is és általunk is „működni” akar ez az isteni szeretet, hagyjuk Őt „*érvényesülni!*” – Befejezésül hadd idézzem Ferenc pápa gondolatait: „*ahhoz, hogy megtérjünk, nem csodára kell várnunk, hanem meghallani Isten jóra hívó szavát!*” – Ezt Zakeus megtette, tegyük meg mi is!

Könyörgések a meghaltakért halottak estéjén

P: Testvéreim! Krisztus titokzatos testében, az Egyházban mindnyájan felelősek vagyunk egymásért. A halottak estéjén könyörgjünk minden Atyánkhoz Egyház-községünk minden meghalt tagjáért!

1. Te mondtad Istenünk „*Atyádat és anyádat tiszteld!*” Könyörülj elhunyt szüleinken, nagyszüleinken, akik által földi életünket kaptuk. – Földi gondoskodásukat jutalmazd meg az örök élettel.
2. Könyörülj elhunyt testvéreinken, a hitvestársakon, a jelenlévők gyermekein, rokonain, barátain, jötevőin. – Add, hogy akikhez a szeretet szálai fűztek bennünket, azok a te országodban élvezhessék örök szeretetedet.
3. Tekints kegyesen Urunk elhunyt lelkiatyáinkra, akik az örök élet útjára vezettek

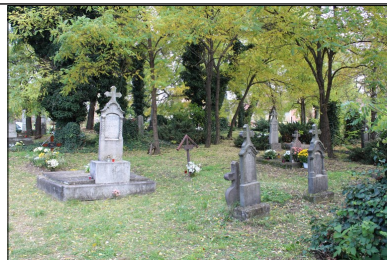
minket. – A lelkekért való buzgókodásukért Te légy örök jutalmuk.

4. Az egyházközségben szolgáló elhunyt kántorokért, tanítókért is könyörgjünk. – Engedd Urunk, hogy a mennyi kórusban zenghessék örökké dicséretedet.

5. A templomban, oltárod körül szorgoskodó, de már elhunyt harangozókért, takarítókért is imádkozzunk. – Add meg nekik, hogy a menynek országában is közelemben lehessenek.

6. Templomunk építőiért, fenntartóiért, anyagi támogatóiért is könyörgjünk! – Nagylelkűségeket, munkájukat jutalmazd örök javaidal.

7. Emlékezzünk meg a háborúkban elesett hősi halottakról. Add, hogy akik annyit szen-

vedtek és életüket áldozták hazánkért, népünkért, megbocsátó irgalmadból élvezhessék örök békédet

8. Foglaljuk imádságunkba mindazokat, akik temetőnkben nyugszanak, de azokat is, akik idegen földben pihennek, de községünk lakói voltak.

9. Mondjunk fohászt azokért is, akiknek már hozzátartozói nem élnek, vagy akikről megfeledeztek, és akikért senki külön nem imádkozik.

P: Híveid teremtő és megváltó Istene, törd el elhunyt híveid minden bűnét, hogy esdő könyörgéseinkre megkaphassák a bocsánatot, amelyre mindig vágyakoztak. Krisztus, a mi Urunk által. H: Amen.

KÓRUSTALÁLKOZÓ - VÁC - 2016. 10. 08.

Kórustalálkozó 2016

Ez évben október nyolcadikára, Magyarok Nagyasszonya ünnepére esett a Váci Kórustalálkozó napja, melyet a Bárdos Lajos Zenei Hetek keretében rendeztek meg. Varga László atya kedves meghívásának tettünk eleget, amikor a kis létszámú, de igen lelkes női kamarakórus tagjaiként szombat reggel elindultunk Vádra.

Elkísért minket Pekker Imre plébános atya, az Egyháztanács képviselőjében Bai Zoltán és kántorunk kedves felesége.

Jó hangulattal indultunk. A buszon kicsit "beénekelünk", aztán hamarosan megérkeztünk Vádra. A Konstantin téren elénk tárult a már jól ismert és szeretett Nagyboldogasszony -székesegyház gyönyörű épülete. Talán nem sokan tudják, hogy a klasszicista és késő barokk stílusban épült székesegyház összesen 5000 személy befogadására képes. Főhomlokzata Nyugat felé, a Duna irányába néz. Külső hossza 72 m, szélessége 34 m, a kupola 55 m magas. Főoltár képen Szűz Mária Szent Erzsébetnél tett látogatása látható.

A hatalmas templom látványa is megragadja az odalátogatókat, nekünk pedig azt is megadta a mi jóságos Urunk, hogy -már nem is először- énekelhetünk ebben a csodálatos épületben.

A program a kórusok bemutatkozásával kezdődött délelőtt 10 órától. Elég hamar sorra kerülünk. Varga László atya néhány szóval bemutatta a kórusokat. Rólunk megemléltette, hogy tíz éve éppen ezen a

napon vettük fel Magyarok Nagyasszonya nevét. Műsorunkban Bárdos Lajos: Édes Jézus öntsd szívembe.

Harmat Artúr: Ó add Jézusom nékem című műveit, Ha reánk tör című spirituálét és Tartsd meg nemzetünk Isten kezdetű kánont adtuk elő

12 órakor - a szép hagyományt követve - kivonultunk mindnyájan közös imádságra és éneklésre a székesegyház előtti térre. Ennek a közös programnak hangulata leírhatatlan!

A lélek megemelkedik, és olyan közel érezzük az Égieket, ami ritkán adatik meg imádság közben is. A sok énekes és résztvevő szívből jövő, őszinte, lelkes és magasztaló imája, éneke.

Ezután sétára indultunk. A Duna-parti sétányon jutottunk el az étteremhez, ahol igazán kedves vendéglátóink hangulatos külön teremben, szépen megterített asztallal fogadtak minket. Jó étvággal vidám hangulatban fogyasztottuk a finom ételeket. Meglepetés-desszertet is kaptunk, amit igazán örömmel és hálással fogadtunk. Örömmel tovább tetézte, hogy Imre atya

kifizette az ebédünket, amit ezúton is hálással megköszönünk!

Vác nagyon szép város A Március 15. téren megnéztük a Szent Mihály templom romkertjét, láttuk (és hallottuk) a Zenepavilont, amely a Fehérek temploma mellett épült. Elsétáltunk a Városháza előtt és megtekintettük a Kőkaput, ami egykor Mária Terézia fogadására épült.

Közben folytatódott az énekkarok bemutatkozása. Fél háromtól összkari próbával készültünk a püspöki szentmisére, amelyet Dr Beer Miklós váci megyéspüspök celebrált. A Huszár Bandérium bevonulása nagyon látványos és meghatóan szép volt. A Bandérium megáldása és kivonulása után kezdődött a szentmise délután háromnegyed négykor.

Bevonuláskor Halmos: Ecce sacerdos című művét énekeltek a püspök fogadására, majd több száz torokból felhangzott a Cristus vincit. Kodály Zoltán Magyar miséjéből énekeltek a Kyriét és Glóriát, olvasmány után pedig Halmos: Minden földek kezdetű 150 zsoltártját.

Elhangzottak még: Arcadelt: Ave Maria, Josquin: Tengernek fényes csillaga, Sanctus és Agnus Dei -színtén Kodály művéből.

Áldozás alatt Roselli: Adoramus, Pitoni: Cantate Domino. című művei. Az elhangzott énekeket a kórusvezetők vezényelték.

Nagy öröm volt számunkra, hogy Varga László atya saját művét, a Cserkészhitvallást a mi kedves kántorunkra bízta! Büszkék vagyunk a mi karnagyunkra és hálásak vagyunk, hogy

(Folytatás a(z) 5. oldalon)

Neki köszönve ilyen csodás helyekre eljuttunk, és ilyen felemelő érzésekben lehet részünk.

A szertartás befejezésekor a jelenlévő kórusvezetők emléklapot kaptak.

A szentmise végén elénekeltük még a Pápai és Magyar Himnuszt, Varga László

Milleniumi himnuszt és Werner: Égi szűzvirág című művét.

Kivonulás közben a Cecilia himnusz hangjai szóltak.

Jó érzéssel, derűs lélekkel indultunk hazafelé. Azóta is szívesen idézzük fel élményeinket, az együtt-éneklés, a közös ima lélek-

emelő hangulatát, amelyben mind éreztük, hogy valóban velünk az Isten.

Elmondhatjuk, hogy ennél szebben nem is ünnepelethetünk volna jubileumunkat és névnapunkat.

Horváthné Nagy Ilona

Hangverseny - Ócsa - 2016. 10. 29.

Vox humana- Emberi hang

Az emberek egy részének nagy vesztesége, ha nincs a torkában az éneklés adománya, főként ha azt nézzük, hogy milyen halmozottan gazdag mondjuk Placido Domingo, vagy bármelyik operanékes ezen a téren.

De ne vegyük alapul a csúcst, hiszen akinek hallása van, megtanulhatja a kulturált éneklést; és ez nem csoda!

A csoda birtokosa Alsónémedi, ahol már idestova 90 éve énekelnek együtt a templomban, régen csak férfiak, ma férfiak és nők, több szólamban, külön, és együtt.

Egy kis ízelítőt kaptunk Ócsán is ebből a Közösségi Házban, 2016. október 29-én tartott előadói esten. Benkó Péter kántor és karnagy úr komoly kutatómunkája nyomán ismerkedtünk meg a Magyarok Nagyasszonya Énekkar múltjával és jelenével.

A múltat nem csak elmesélte, de néhány eredeti fénykép vetítésével szemléletessé is tette.

A 2000-től rendszeresen működő mai kórus eredményes és áldo-

zatos jelenléte emeli ünnepeik fényét, színvonalát. Évente hallhatók egy adventi koncerten a templomban, amellest, hogy máshova is elviszik az Alsónémedi egyházközség híveit.

Énekeltek Vácon a székesegyházban, Budán a Mátyás templomban és a Hadtörténeli Múzeum udvarán, a szomszédos községekben és több kórustalálkozón, Rimócon, a kántor úr szülőfalujában.

Ócsán ez volt a negyedik találkozásunk. Nagyszerű volt együtt énekelni, gyönyörködni a női kar önálló műsorában.

A kántor úr közvetlensége, humora, gitárjátéka mindenkit jókedvre hangolt. Látszik, hogy szívvel lélekkel végzi ezt a munkát. A kórus átveszi tőle ezt a lendületet, és telve lelkesedéssel a legjobb tudását adja.

Örülünk, hogy a férfikat is hallhattuk - ha nem is élőben - de a lemezről, amint zengett a hangjuk a Váci Székesegyház hatalmas légterében.

Megköszönöm az ócsaiak nevében, hogy elfogadták meghívásunkat. Találkozunk az adventi koncerten! Viszontlátásra!

Magyar Ilona

Az ócsai katolikus egyházközség képviselői felkérték karnagyunkat, tartson előadást a némedi egyházközség énekkarának múltjáról-jelenéről. A női énekkar „kamarakórusa” is közreműködött és ízelítőt adott a repertoárból.

Péter egészen az 1700-as évek végétől indította az előadását, melyben felsorolta a kántorok nevét, valamint idézett a Historia Domus bejegyzéseiből is. Részletesen elmesélte a jelenlegi énekkar megalakulását, majd méltatta Magyar Sándor Kántor Tanító Úr tevékenységét, hogy milyen erős alapokat rakott le, amelyre az utódok biztosan tudtak építeni. A régi dalárdai tagok elbeszéléseiből, megelevenedett a történet. Magunk előtt láthattuk elődeinket, akik számos helyen felléptek, voltak kórustalálkozón. Sok-sok fénykép is bemutatásra került, sokan felismerhettük családtagjainkat. Az újjá alakult énekkar a 2000-es évek elején felvette a Magyarok Nagyasszonya nevet. A kórus számos alkalommal megszólal egy-

házi és világi ünnepeken. Énekelünk már esküvőkön, de a kórus tagok temetésén is. Az évenként megrendezésre kerülő Katolikus bálakon a vidám dalokat a közönséggel együtt szólaltatjuk meg. de mindig nagy öröm látni a csillogó szemeket a karácsonyi koncerteken is. Az előadás kezdetén és annak végén a kamarakórus énekel, amikor is ismét volt alkalma a jelenlévőknek bekapcsolódni, így megtapasztalhattuk az együtt éneklés örömeit. Elmaradhatatlanul megszólalt a „Hol szeretet és egyetértés” című mű is. Zárásképpen pedig, együtt fogyasztottuk el a vendéglátóink által készített zsiros kenyeret, teát és a finom süteményeket.

Nagyon tartalmas előadás volt, amit köszönünk Péternek. Öröm volt együtt énekelni és köszönjük vendéglátóink figyelmességét és a nagyon szép és meghitt estét.

Krasnyánszkiné Erzszi, Kiss Balázs egykori dalárdatag unokája.

Köszönöm a kedves „tudósítónak”, hogy beszámoltak az októberi fontos eseményekről. Istennek és a Szűzanyának hála az októberi énekkaros eseményekért! Köszönök mindennemű segítséget programjainkkal kapcsolatban!

Benkó Péter

100 évvel ezelőtt készült templomunk legnagyobb méretű áldoztató cibórium. Az aljára az alábbi szöveg van vésve:
„A világháboru emlékére—a hívek közada-kozásából az alsónémedi r. k. templomnak 1916”

(A második világháborúban is megsérült, kijavították.)

Szentmisével emlékezett az énekkar a 10 évvel ezelőtti név-felvételre.

Kedves Testvérek!

Szeretném megosztani a kedves testvérekkel akolitussá válásom rövid történetét!

2014-ben a Ferences szerzetesek által szervezett Esztergom-Mátraverebély szentkút zárándoklaton hallottunk egy jóbaráttal az akolitusi szolgálatról, mint lehetőségről világi férfiak számára az egyház szolgálatában. Lelkesen indultunk neki az információgyűjtésnek hogy mi módon jelentkezhetnénk. A barátom az Esztergom-Budapest egyházmegye területén lakik, és jár templomba, ez az egyházmegye nem indít akolitussá képzést, így én egyedül vágtam neki a Váci egyházmegye szervezésében Máriabesnyőn indult képzésnek. Utam sok jó emberrel hozott össze, legtöbbször családok férfiak, akik a család és a munka mellett elhivatottságot éreztek a katolikus egyház mélyebb megismerésére, és saját vallásos életük mélyítésére, csakúgy mint jómagam. A képzés 2 éve sok megtapasztalást hozott számomra, saját képességeim, lehetőségeim, erősségeim, gyengeségeimre való rálátásom mellett, bővültek ismereteim az egyházi rendszerrel, eszközökkel, viseletekkel, a liturgiával kapcsolatban is. A 2015 őszi lektorra avatás után ez év szeptemberében a Váci Székesegyházban társaimmal együtt akolitussá avattak.

Az akolitus az Oltárszentség rendkívüli kiszolgáltatója, a gyakorlatban a pap segítőtje, oltárszolga, aki segíthet az Oltárszentség kiszolgáltatásában (áldoztatásban) a papnak amennyiben a

pap kéri őt, igényt tart a szolgálataira, igeliturgiát vezethet a pap kérésére szükség esetén.

Az akolitus avatás után, 2016. október 6-8 –a között részt vettem egy zárándoklaton Czestohowába, ahol egy nagy meglepetés várt, mert Dr. Gábor Elemér atya (Bp.XVIII. kerület Szent László plébániáról, akinek a szervezésében sor került erre a zárándoklatra) megkért, hogy az általa celebrált misén a Jasna Gorai pálos kolostorban a Fekete Madonna ikon kápolnájában legyen segítségére az áldoztatásban! Úgy éreztem, hogy a Szűzanya közbenjárása által lehetett részem ebben a nagy megtiszteltetésben, és az óta is közelebb érzem magamhoz őt, mint azelőtt. Az anyai szeretet mindenkinek jól esik az én szívemet is melegséggel tölti el a tudat, hogy mindannyiunknak van egy égi édesanyja is földi édesanyánk mellett, aki mindig szeret minket, még ha hibázunk is segít mindennapjainkban, munkánkban, családjainkban, közbenjár értünk szeretett fiánál a mi urunk Jézus Krisztusnál.

Igyekszem Istent szolgálni a mindennapokban a családban, a munkámban, jártamban keltemben, és ha hibázom és vétkem megviláglik előttem és megbántam bűnömöt, igyekszem élni a gyónás adta óriási lehetőséggel, majd kérem Isten bocsánatát hogy megújulva, megtisztulva folytathassam utamat, és megpróbálhassak újra Istent szolgálni. Élni! Kívánok a kedves testvéreknek Erőt, Egészséget, Isten áldása kísérje mindannyiunkat!

Szeretettel: Romvári Ferenc

Az Öregtemető "kincsei" - 4. - Janikovits Imre sírkeresztje

2014. március 8-án történt temetőkarítással kerültek a régi síkővek a Rákóczi utcai kerítés mellé, és váltak olvashatóvá. Janikovits Imre kántortanító sírköve is ezek közé tartozik. A gyönyörű, ún. szív alakú sírkeresztben az alábbi szöveg olvasható:

„ITT
NYUGSZIK ISTENBEN
BOLDOGU: IANIKOVITS

IMRE ALSÓ NÉMEDI KÁNTORTANÍTÓ VOLT KI MÚLT E VILÁGBÚL ÉLETÉNEK 44 ESZ: 20dik SEPTEMBERBEN 1804 ESZ.”

Sajnos életéről nem tudunk semmit. A megadott adatokból kiszámítható, hogy 1760 körül született. A Halottak anyakönyvében (III. kötet 1791-1867. – 42. oldal) 1804. szeptember 20-án beír

bejegyzés szerint Bátori Helena volt a felesége, bár már özvegy volt. Szentségekkel megerősítve tért égi Urához. Külön jelzi az anyakönyvi bejegyző, hogy ő volt az alsónémédi kántortanító: Emericus Janikovits 43 annor Helena Bátori vid provisus - Ludirector A Némediensis.

Benkó Péter

Egy perc bölcsesség...

Ördög a templomban

Egy ember, aki egy vasárnap reggel a templomba igyekezett, nagyon meg volt lepve, mikor az ördögöt a templomajtó közelében találta.

- Mit csinálsz te itt? - kérdezte meglepetéssel.

- Éppen úgy megyek a templomba, mint ti - felelte a sátn. -

Hiszen az emberek azért járnak oda, hogy ellenem imádkozzanak és prédikáljanak, ki védelmezne hát engem, ha magam nem lennék ott?

- És hogyan védelmezted magadat? - kérdezte erre a templombajáró.

Ó, erre a célra van nekem ezerféle eszközöm is! Először is tehát jókor ellátogatok azokhoz a családokhoz, amelyek templomba akarnak menni és igyekszem ellentétet szítani a férj és a feleség között; úgy indítom fel a férjet, hogy fölbosszankodjék a kemény gallér miatt, amelyiken nem akar keresztül menni a gomb és így annak a feje lepat-

tan. Ezáltal elveszti jókedvét; a feleség pedig elveszti a jóhangulatát azért, mert valamelyik fiókban hiába keresi a kesztyűjét.

- Ilyen eszközökkel megakadályozom azt, hogy a templomba menjenek, vagy elrontom a hangulatukat, hogy annak valami hasznát ne láthassák.

- Azoknak az embereknek a számára, - folytatta az ördög, - akik komolyan és magukba zárkózva indulnak el, más eszközöket használok: Mindig van ugyanis egy lány vagy asszony, aki a figyelmet magára vonja. Ekkor az asszonyok pillantásait az ilyenek ruhájára irányítom; megvizsgálom velük pontosan a kalapját, a blúzát és a prédikáció elrepül a fejük fölött. Azok a férfiak pedig, akiknek egy kis irodalmi műveltségük van, a prédikációban itt és ott egy-egy kevésbé helyes kifejezést vagy stílushibát fedeznek fel és így a formára tekintenek a tartalomra pedig nem figyelnek. A temp-

lomból való távozás alkalmával azután megteszik a maguk kölcsönös észrevételeit és így minden hatás elvesz.

- Az a másik hölgy meg, amott, fél a meghűléstől; nos tehát kioktatom, hogy itt vagy ott, valamelyik ablak nyitva van és az egész istentisztelet alatt nem gondol másra, mint a légvonatra és az egészségét érintő veszedelemre.

- Na, és a kereskedők! Úgy intézem a dolgokat, hogy az előző este vagy reggel, az istentisztelet előtt rossz híreket halljanak. És így az egész istentisztelet alatt tele lesz a fejük.

Egy padon egy anya ül. Gyermekeit hagyott otthon, aki a bölcsőben alszik; gyorsan az eszébe juttatom, hogy a kicsi fölbredt és most az a veszély fenyegeti, hogy ágyacskájából kiesik. És ez az asszony egész idő alatt nyugtalan lesz. Látok néhány jó megjelenésű urat, akik figyelmesen hallgatnak a papra. Rögtön figyelmessé teszem őket arra, hogy amit most hallottak, az erre vagy arra az emberre vonatkozik, aki szintén ott van a

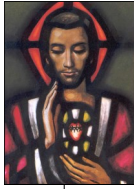
gyülekezetben. Ekkor rögtön elkezd János Péterre, Sándor pedig Józsefekre gondolni és elindulnak hazafelé, nagyon meglepve elédve a lelkipásztornal és önmagukkal.

- Ha pedig egy hallgatót az istentisztelet ideje alatt nem tudok elvonnani a figyeltől, akkor megpróbálom őt hatalmamba keríteni a kijáratnál. Felindítom az embereket, hogy mindenféléről kezdjenek el beszélni, aminek a templomhoz semmi köze. Úgy irányítom őket, hogy istentisztelet után olyan embereknél tegyenek látogatást, ahol csak világi dolgokról lehet beszélgetni és így kitérők a lelkükből minden jobb benyomást, amelyre a templomban szert tettek.

Ezek voltak az ördögnek nyilatkozatai a kérdezősködő számára, amikor a templom felé indult. Mennyire így van ez csakugyan az életben is. Mindenki megtoldhatja ezeket az adatokat a saját tapasztalataiból.

<http://ajnacsko-plebania.webnode.hu/heti-telekemelo-2/>

Jézus Szíve Család

Jézus Szentséges Szívének családjá a következő közös imaóráját nov. 6-án az esti szentmise után tartja a templomban. Hallottak napjának nyolcadában éljünk a lehetőséggel, hogy szeretteinkért ajánljuk fel a közös imádságainkat is. Ha gyónunk, áldozunk és tiszta szívvel őszinte lélekkel imádkozunk értük az Úr Jézus Szent Szívéhez, akkor teljes búcsút nyerhetünk számukra. Ez annyit jelent, hogy az a lélek, akiért imádkozunk, kiszabadul a tisztítóűz gyötrelmei alól. Nagy dolog ez a szenvedő lélek számára! Örösi ajándék! Isten szeretetének ajándéka rajtunk keresztül! Ne hagyjuk ki, hiszen minden lélek várja a szabadulást! Jézus pedig várja, hogy ez által is közeljünk hozzá és megtapasztalhatjuk újra és újra az Ő gondoskodó szeretetét és irgalmát! Jézusom!
Add meg nekem a kegyelmet, hogy testvéreimet úgy szeres-

sem, ahogyan Te szeretted őket, ahogyan Te szolgáltál nekik. Nagy alázattal és szelídséggel mindig figyelmes voltál, segítettél nekik szükségükben. A Te szívedből oly sok irgalmasság árad, mindenki számára, ezért kérek, Téged töltsd el az én szívemet is irgalommal embertestvéreim iránt!

A boldog élet az Isten szeretetétől körülölelt élet, Istentől ajándék, amelyet tovább kell adnunk családunknak, embertestvéreinknek!

„Aki látja őket, elismerik majd, hogy ez az a nemzedék, amelyet megáldott az Úr” (Iz; 61, 6-9)

Valaki értem imádkozott...

1. Amikor a bűntől meggyötörtén A lelkem terheket hordozott, Egyszer csak könnyebb lett a terhem...

Valaki értem imádkozott...

2. Valaki értem imádkozott,

Talán apám... anyám régen...

Talán más is, aki szeret...

Jó barátom vagy testvérem...

3. Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nekem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott!

A végtelen szeretet

/szeretetre hangolva/

Ha majd szemed a szentostyára néz fel

Gondolj rám szívvel, mert Veled vagyok!

Lehet, hogy nem látsz, de lelkünk az imában

Újra találkozhat, ha akarod!

Amikor a holdat nézed az égbolton

És körülötte a sok csillagot Isten lelke emel fel az égbé, Mert ott van, aki érte imádkozott!

S ha majd a szíved is eljut hozzám,

És lelkünk az imában összeért, Nem lesz akadály sem égen, sem földön,

Mely megszabhatná a szeretet határait!

(Özv. Szlovicsák Balázsne 2008. nov. 1)

Özv. Szlovicsák Balázsne

SZENTMISE előtt:

Jóságos Istenem, áldd meg azokat, akik már itt vannak a templomban, oltalmazd azokat, akik úton vannak a templom felé, bocsáss meg azoknak, akik készülődnek, de sohasem érnek ide—és légy irgalmas azokhoz, akik sohasem készülődnek a templomba. Amen.

SZENTMISE után:

Templomodból

Uram, mielőtt távo-

zom, térdrehullva

újra fohászkodom,

buzgón esedezve arra kérek

Téged, áldd meg családunkat és

a távollévőket. Ha Te benned

bízva munkája után lát, hullasd

munkájára áldásod harmatát.

Ha könnyei közt örömet kiált fel, bűnbánatos néped óh Uram

ne vesd el.

Hogyha vész rohan rá, és Tőled

kér segílyt, jóságos kezeddél

hárítsd el a veszélyt. Hogy így

napról-napra hálátelt szívvel,

dicsérjünk Téged most és min-

dörökkön örökké. Amen.

Novemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Okt. 27 – Nov. 4 Bolonovszky Lászlóné Csemák Nikolett Kiss Albertné Sponga Anita Acasai Lászlóné	Nov. 5 – 13 Ács Istvánné Özv. Jakab Gáborné Györgyövcics Józsefné Özv. Surányi Tiborné	Nov. 14 – 22 Özv. Tóth Jánosné Sipos Imréné Özv. Surányi Miklós Özv. Lovas Flóriánné Özv. Drozdik Jánosné	Nov. 23 – Dec. 1 Özv. Némedi Rezsóné Mikoly Istvánné Tamás Györgyné Nyékiné Kristály Regina
---	--	--	---

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2016. november

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1	2	3	4	5	6 18 óra Jézus Szíve család imája
7 9.30 óra Baba-MamaKlub	8 18 óra Női kar próbája	9 17 óra Ministráns foglalkozás	10 18 óra Férfi kar próbája	11 18 óra Ifi -hittan	12	13
14	15 18 óra Női kar próbája	16 17 óra Ministráns foglalkozás	17 18 óra Férfi kar próbája	18 18 óra Ifi -hittan	19	20
21 9.30 óra Baba-MamaKlub	22 18 óra Női kar próbája	23 17 óra Ministráns foglalkozás	24 18 óra Férfi kar próbája	25 18 óra Ifi -hittan	26	27
28	29 18 óra Női kar próbája	30 17 óra Ministráns foglalkozás				

Templombúcsú Soroksár-Újtelepen

Október 16-án volt a Fatimai Szűzanya Templom búcsúja. A vendég atya Szerencsés Zsolt a Soroksári Főplébánia plébánosa. Elindultam a reggeli órákban Soroksárig busszal, majd onnan gyalog. A temető egy „rózsafüzér-járásnyira” van, onnan a templom valamivel kevesebb, mint egy „rózsafüzér”. 9 óraor kezdődött a zárandokok fogadása, a helyi énekkar szép énekeket adott elő a kezdésig. 11 óraor előimádkozókkal elmondtuk a rózsafüzért, majd délben az Úrangyala imádságot, és utána kezdődött a mise. 13 gyermek ministrált. Biztosította a plébános a gyónási lehetőséget is. Zsolt atya a prédikációjában beszélt a fatimai gyerekekről, kiknek megjelent a Szűzanya. *Akkor Jacinta 7, Francisco 9, Lúcia 11 éves volt. Jó gyermekek voltak—egyszerű pástorgyermekek. Ők azt tették, amit a Szűzanya mondott nekik. A bűnösök megtéréseért cselekedtek. A mi életünkbe is belefér több-*

ször Fatima, de mi belefáradunk sokszor. Mindig lehet újrakezdeni. Vissza kell térni az első szeretethez, kezdeni a Szűzanya nyomában járn. Engesztelni jöttünk, felajánlani, példát mutatni. Isten keresi a bűnös embert, hogy visszahívja. A mai világban az Isten és ember közötti viszony megromlott, pedig mindannyian rászorulunk Isten irgalmasságára. Fertőzzön meg bennünket az isteni szeretet, figyelmeztető üzenetét fogadjuk meg. Munkálkodjunk a megújulásban. Fatima reménycsillag az egyház egén. Adjuk át Fatima üzenetét, vigyük haza felajánlani a bűnösök megtéréseért. Ha akarjuk, az Isten segít, hogy meg is tudjuk tenni. Mise után volt a körmenet a Szűzanyával. Visszatérve a templomba elénekel-tük a himnuszokat. Emlékezetes marad ez az ünnep és a szentbeszéd. Megtudtuk azt is, hogy jövőre lesz a jelenések 100. évfordulója, s október 13-14-re országos búcsút terveznek. Hazafelé is gyalogosan zárándokoltam, megértve az üzenetet, és felajánlottam a bűnösök megtérése-ért az út során mondtott rózsafüzért, mely mintegy „könyv nélküli szentírás” odakapcsol bennünket az Éghez. (Egy alsónémedi zárándok)

Termény- és tartós-elelmiszer gyűjtes

November hónapban ismét elérkezik a szokásos **termény- és tartós élelmiszer gyűjtésünk** ideje. Püspök atya továbbra is nagy szeretettel várja az adományokat.

Várunk minden olyan felajánlást, amit egy konyhán használni, hasznosítani tudnak.

(Burgonya, kávé, cukor, liszt...)

A gyűjtés időpontja:

november 26-27.

(szombat és vasárnap)

8.00-18.00 óráig.

A gyűjtés helye: Varga Frigyes, Fő út 4.

(Tel: 29/337207, 30/6541470)

Köszönünk minden adományt!

Isten fizesse meg!

Advent

JUBILEUMI EGYHÁZZENEI ÁHÍTATOT TARTUNK TEMPLOMUNKBAN, MELYRE SZERETETTEL MEGHÍVUNK MINDEN KEDVES ÉRDEKLŐDŐT!

Időpont:

2016. NOVEMBER 27., VASÁRNAP, 18.00 óra

Helyszín:

R. K. TEMPLOM.
KÖZREMŰKÖDNEK:
A
MAGYAROK NAGYASSZONYA
ÉNEKKAR
valamint a hangszeres szólisták.
A BELÉPÉS DÍJTALAN.

Adventi koszorú készítés

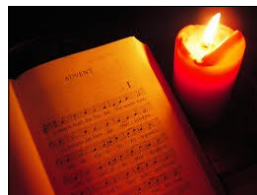
November 26-án, szombaton, 10 óraor adventi koszorút készítünk a közösség házában. Hoznivalók: ha valami extra díszítő elemet szeretnétek felhasználni a koszorúhoz.

Koszorúalapot, zöldet, bogycókat, gyertyákat biztosítunk, de természetesen ezt is lehet hozni, ha valakinek rendelkezésére áll, vagy saját elképzelése van koszorúja díszítéséről. Mindenkit szeretettel várunk!

Rorate

November 28-ától, hétfőtől reggelente 6 óratól Rorate miséket tartunk ezzel is segítve a virrasztást, a felkészülést az Úrjövetre.

Adventi lelkigyakorlat

Lelkigyakorlatunkat Advent vasárnapjain, az esti szentmisék keretein belül tartjuk. Ebben az esztendőben Advent 2., 3. és 4. vasárnapján, **december 4-én, 11-én és 18-án** hallgathatjuk meg a lelkigyakorlatos prédikációkat, Jöjünk el minél többen!

**Szent Kereszt újságunk
ebben a hónapban 9 éves!**

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadjuk minden észrevételt, segítséget!